

FANTASIER OM LIGEVEÆGT

Optimisme - Positiv

Først da så jeg hvor godt det var mig ment. Det kan kun blive bedre. Jeg kunne svare: "En erfaring gør mig en ting bevidst. Det kan blive en byrde på min styrke eller det kan lette en byrde og styrke mig men det vil vedblive at være en erfaring. Hvis ikke jeg oplevede den erfaring ville det være en anden erfaring. Jeg erfarer fordi det er nødvendigt at opleve en modsætning til en oplevelse, en kontrast der graduerer imellem oplevelsen før og oplevelsen efter, som jeg kan søge min identitet i. Når min følelse af identitet beroliger mig er det fordi erfaringen er omfattende nok, i den situation hvori jeg befinder mig, til at styrke min tro på at jeg er. Nu ved jeg at jeg er, og jeg kan falde hen i uopmærksomhed, som var denne erkendelse en beruselse; en harmonisk hvile. Når jeg vågner op af denne uopmærksomhed har jeg mere tillid til oplevelsen end før. I min uopmærksomhedsperiode troede jeg på min eksistens og fandt dennes skaber og herre i oplevelsen fordi erfaringen om uopmærksomheden var en oplevelse som betingede modsatningen: identiteten."

Negativ pessimisme

Når jeg ved hvem jeg er så ved jeg også hvem den som spurgte er, men jeg ved ikke hvem jeg er. Den som spurgte mig kan være hvem som helst eller hvad som helst. Det kan have været mig eller det kan have været en tanke der opstod som en ny oplevelse.

Det kan have været hundrede af ukendte mennesker som spurgte mig eller en nysgerrig sjæls hjælpende: Hvorfor ?

Konklusion

Vi vil hjælpe fordi vi selv trænger til hjælp og kan alligevel ikke hjælpe nogen eller noget fordi vi ikke kan hjælpe os selv, hvorfor vi begynder at prøve at hjælpe, tro at vi hjælper eller vente på hjælp. Nogle handler i troen på at hjælpe og nogen

handler i troen på at blive hjulpet. Den ene part vinder over den anden part inden den påtager sig autoriteten til at forlange hjælp af én art mod at yde hjælp af en, som oftest behageligere og mere fordelagtig art. Sådan varierer forholdet at den stærkeste er afhængig af den svageste for at vedblive at være den stærkeste, og den svageste er afhængig af den stærkeste for ikke at lide for stor nød og for at finde frem til øget styrke ad én vej; ved hjælp af forbilledet: den stærkeste.

Positiv pessimisme

I det øjeblik hvor ingen kommunikation finder sted er al kommunikation ophøjet til et stade hvorfra der er en afgrund, som vokser, mellem den tøvende og den måde hvorpå informationen bliver opfattet.

Menneskelig kommunikation – legemlig kommunikation – vil aldrig kunne udtrykke hvad den totale tavshed udtrykker. Hvad vi altid skal forsøge at lære at kommunikere til og med er den totale tavshed og den rummer et fantasihav så forunderligt som vores tænkeevne.

Svagere, til sidst tavse, totalt tavse tomrum som det hele univers formfuldendt tager sig ud i et vandglas med udstrålingen af brug og reflekteret lys fra vanddråber.

Stenen med glitrende sollys fra utalt mange afslibninger ved stranden med et sandkorn, som glimter klart og dybt, blandt et utal andre. Det dybe blålysgrønne glimtende hav som rullende bølger suger dybe spejlagtige dale, med snehvidt skum på bølgetoppene, hvori sky-konturerne blidt afbilder sig for en rask stund da skummet bølger ned i buede flager som piskes til skum på toppen af en ny bølge. Den dybe blå himmel. Vindene som trækker i bragene fra bølgebrydningerne.

Alt sammen er det en partikel i den totale tavshed.

Lyt til en sten.

Negativ optimisme

En lang drøm af hurtigt skiftende situationer som er mit liv før jeg begynder at genkende drømmen som værende mit liv, når jeg har følt tilstrækkeligt af drømmen i en lidt ældre alder til at

vide at den indeholder mit livsforløb indtil min død – den drøm som snart gjorde mig glad, snart fik mig til at græde og snart til at skrike da jeg var få uger gammel var som en god og hård vejleder idet dét som jeg oplevede i den var og er det som jeg har oplevet og vil opleve i mit liv.

Det som sker skal ske og hukommelsen om en begivenhed er hukommelsen om noget som skulle ske - - hvorfor skulle ikke det direkte modsatte være sket ? Hvis det direkte modsatte var sket havde hukommelsen vist dette i en helt anden sammenhæng fordi forholdet havde været et andet. Uanset hvad der sker så skulle det være sket og situationen i sig selv er fuldendt hvorfor det skete altid er lovmæssigt og sandt hvorimod det som skal ske er frit og usandt – i forhold til det skete. En lovmæssighed er dannet af det skete i hukommelsen og danner det nuværende som et produkt.

Fremtiden er det aldrig-skete og fødslen er en kulmination, et stadie hvorfra det nuværende bliver til uden fortid men i fremtid. Hele fremtiden er i det skabte således at fortidens "voksen op", indtil det symmetriske forhold mellem sket og ikke-skete, er som en gradvist stigende realisation af det som skal, skulle og vil ske. Det er som med ballonen i "vakuum-glas-klokken" der udvider sig efterhånden som luften tømmes ud. Sammenlignes luften i glasklokken med fremtiden og sammenlignes luftens forsvinden fra glasklokken med tiden, ballonens rumudvidelse med erfaring og hukommelse; så er dødens indtræf at finde hvor ballonen er ophørt med at udvides – når glasklokken er tømt for luft eller ballonen sprænges.

Tiden er for balloneksemplet drevet af en pumpe som er drevet af en hånd som er drevet af en vilje som er drevet af en fornuft.... I virkeligheden er tiden drevet af en, for mig, gådefuld energi. Er energien periodebestemt eller uendelig ? Ifald den er begge dele må noget alligevel drive perioderne i uendeligheden: få dem til at skifte.

Positiv pessimisme

Fortidens rum forøges i et, af solsystemet bestemt tempo. Bevægelsen rundt om solen, som Jorden foretager i harmoni med det hele solsystem i forholdet til det øvrige univers' solsystemer, forøger et energitab som kun erstattes af ny energi – energien forandres i forhold til omgivelsernes og tomrummets symmetri. Der er en harmoni i stjernegruppernes forhold til det rum de befinder sig i. Rumets kraft – den

negative energi - skal svare til sollegemernes kraft - den positive energi - for at de kan eksistere og vekselspillet, som foregår ved energiers tab til vedligeholdelse af symmetrien, driver bevægelsen. Jordens bevægelse rundt om Solen danner indholdet af den energiomsætning der finder sted mellem bevægelse og tyngde i forhold til Solens energi - og placeringen i forhold til Solen og de øvrige planeter bestemmer energiens størrelse, idet den tiltager og aftager efter forandringer i systemet som opstår for at ny energi konstant er tilstede.

Energien kan opdeles i positiv og negativ energi. Harmonien er fuldendt i det symmetriske forhold mellem positiv og negativ som værende 1:1. Der foregår et vekselspil således at positiv overvægt bevirker negativ undervægt og omvendt, men vekselspillet vil konstant tjene til harmoniens opretholdelse. Centret er balancen og det skifter mellem negativ dominans, balance og positiv dominans. Balancen er på samme tid formidler idet den varierer med symmetriforholdet, og mål idet vekselspillets tredje fase og ophav til kontraforholdet er modpolen: intet vekselspil. Vekselspillets yderpunkter er altså harmoniske nødvendigheder.

Konklusion

Når nøden er størst er hjælpen nærmest.

Negativ pessimisme

Ethvert forhold har en årsag. Menneskelige forhold er ikke forårsaget af mennesker, når det som udgør at være forholdet kan ændres fuldstændigt af påvirkninger fra ikke-menneskelige situationer eller væsner. Ifald menneskelige forhold var forårsaget af mennesker ville mennesker også kunne bestemme over - og til bunds forstå dem.

Det som skaber forholdene er det samme som det der skaber menneskene og alt andet, og intet udover det kan bestemme og påvirke hvad der skal ske.

Men, hvad skal det identificeres med ? Vi identificerer et menneske med skaberen af det forhold som det pågældende menneske har skabt, men det er ikke i mennesket vi skal søge årsagen til forholdet. Vi skal ikke fornægte os selv for det

fejlagtige vi gør, men vi skal fornægte selve det fejlagtige forhold og undgå dette. Lidelse og uro er et fejlagtigt forhold. Årsagen til lidelsen kan være et menneskes følelseskolde vaneadfærd, men denne følelseskolde vaneadfærd er ikke uforanderlig. En periode-situation er en ramme som er dannet af behovet for fuldstændig indsigt og forståelse. En situation kommer og man påvirkes til at ville forstå den, da en ny situation fra en helt anden vinkel kommer og nedbryder en del af hukommelsen om den første situation, hvorved fuldstændig forståelse er udelukket. Med rammen ønsker man at beskytte en gavnlig situation mod nedbrydende påvirkninger, men dét rammen bevirker, er at omforme det som sker nu til en del af det som skete dengang den skabtes. Nye sanseindtryk træges med forståelsen, og følsomheden bedøves. Man søger da at genopleve den ønskede situation hvilket bevirker indgreb i den naturlige situation af 'virkelighedsfjerne men dog sanselige hænder'.

Det er den ramme, som skal nedbrydes - ved frembringelse af nye og friere handlemåder, forandring af livsformen ved afvekslende beskæftigelse, modtagelighed for nye, ukendte situationer - i det hele taget øget nysgerrighed; og ikke mennesket som medmenneske...

Intet forhold er konstant. Ingen er konstant skyldige, gode, onde, kloge, snu, magtrige eller uvidende. Enhver bedømmelse eller dom ugyldiggøres ved den mindste forandring af den bedømte. Alene det, at dømme, er fejlagtig handling. De som dømmer vil gerne - men har ikke adgang til forståelse heraf, fordi de er vænnet til at man forventer en stærk, retfærdig og pålidelig dom fra dem. Ved at indrømme, og undlade at dømme mister de 'nydelsen af anseelsen' og betegnes måske som upålidelige eller kommer ind i 'et ubehageligt forhold'. De frygter det som vil ske med deres sikre position hvis de undlader at dømme og vogte. De ønsker ikke at nedbryde og ødelægge sig selv, men de ønsker at nedbryde det som forhindrer rimelige forhold, som f.eks. lige rettighed.

Sult gør os afhængige af midler, som penge, hvis størrelse er afhængig af evnen til at realisere indsigtfuldt forårsagede hensigter til fremme af tilfredsstillelsen af, gennem tiderne ophobede behov hos én selv og ens medmennesker. Der er et balanceforhold mellem tilfredsstillelse af behov og god, sund samvittighed. Hvis harmonien er tilstede for os i vor opfyldelse af pligter, er det tegn på at pligterne er hensigtsmæssige, men splittes derimod personligheden af problemer ved vore pligter,

gavner disse ikke den hensigt som vi søger at realisere. Hermed ikke ment, at problemer betragtes som uvedkommende, men at nogle problemer skal løses før andre, hvor påtrængende disse end er.

Kan vi befinde os i to rum på engang ? Befinder mørke og lys sig i samme rum ? Jeg véd, at lys gengiver de samme ting som kan føles uden lys, at Solen belyser det samme sted som jeg befinder mig på om natten og, at hvis vi befandt os i to rum på engang skulle disse være identiske - lys opfattes som lys kontra mørke med symmetrisk graddeling i et bestemt forhold afhængigt af afstand og styrke - ifald jeg oplevede lys, når virkelig jeg oplevede lys. Ses det fra den vinkel vil sandsynligheden for at vi befandt os i tre, fire og fem millioner rum samtidigt være tilstede som en bekræftelse af at vi oplever lys i det rum hvori der er lys. I det ene rum hvori vi befinder os med dettes utallige grad-delinger er også lyset og mørket med dettes utallige grad-delinger. Et træ kan brænde væk for vore øjne og det var det træ som brændte væk og ikke et andet. Træets forsvinden forårsagede forandringer for det som stod det nærmest, men ikke for helheden, uden at det var denne som forårsagede træets nedbrænden. En ting kan ikke forandre helheden, uden at helheden forandrer tingen. Et menneske kan ikke forbedre verden, uden at verden forbedrer mennesket.

Årsagssammenhængen er så fuldent, så enfoldig at de punkter som forandres helt i forhold til andre punkter, som om de virkelig var forandrede punkter, er vedblivende de samme. Den samme pæl som tog sig afslidt og medtaget ud i går, kan i dag tage sig nymalet og pyntelig ud, som om det slet ikke var den. Det samme lille unge træ som for hundrede af år siden kæmpede sig op mellem andre, kan i dag være uberørt og kæmpestort; men ikke uden de hundrede af år bag sig. En ung pige tager sig yndig ud i forhold til en meget gammel dame, der til gengæld nyder den agt, hun ønskede som ung.

Opvejer modsætninger hinanden i det ene eller de utallige universer hvis ikke det er det samme igennem alt, der udtrykker alt ? Hvis det er 'intet' som udtrykker 'alt' skal 'alt' identificeres med 'intet' i et ligevægtsforhold fordi 'alt' og 'intet' er yderpunkter uden fælles centrum. Det ville være muligt, hvis der havde været et fælles centrum, at dette stod nærmere det ene end det andet yderpunkt - så ville symmetrien

ligge i, at det ene yderpunkt var lige så langt væk fra centrum, som det andet yderpunkt var tæt ved.

Konklusion

Misforståelsen er midlertidig. Om at rette den op er et spørgsmål om aktivitet som aldrig vil finde sin harmoni, udløsning, medmindre den er rettet mod sig selv; altså årsagen til aktiviteten som er opretholdelsen af harmonien. Forståelsen er et billede, dannet af associationer. Idet den fastholdes for at uddybes danner den et led idet den forhindres i at blive opvejet af disharmoniske, bortelimerende associationer. Her vil det ske at forståelsesbilledet vil dominere, og forskellen mellem gammelt og nyt vil være skabt i to på hinanden følgende forståelsesbilleder, hvoraf det ene vil finde sin fornyelse i forhold til det andet, som vil finde sin fornyelse i sig selv, fordi det, af det tilkommende ene billede, danner en kontrast til tilkommende billeder og herved udgør halvdelen af den dominans, i hvilken det skulle udgøre en tredjedel, en hundrededel, en milliontedel – eller hele dominansen, ifald det var årsagen og dermed ikke billedet. Forskellen mellem objekt og forståelsesbillede dannes når objektet begrænses til at være et tredimensionalt fænomen i en, blandt utallige vinkler; når objektet identificeres med forholdet til forståelsen af det.

At danne billeder for at forstå dem er hvad tanken gør. Årsagen forbliver at være den samme, fordi den udgør alle de billeder som tanken danner af den, plus de resterende, som andre tankebilleder eliminerede.

Vi kan vise os fra to sider, vi kan vise os fra mange sider og konstant vil vi vise os fra én side; thi den grad-, rangegenskab der danner vort ydre vil konstant bortelimeres af de egenskaber som den bortelimerede for at være identisk med dem, og gennemgå forandringer i sig selv – som en relation til alt godt og dårligt: **aldrig det ene uden det andet.**

Optimisme – Negativ

Hvis man ser på en rød farve i et stykke tid og så lukker øjnene, ser man en grøn afbildning på nethinden; Nuvel: det

viser, at når vi sover, bliver alt hvad vi med åbne øjne har oplevet fikseret komplementært; alt sammen for at vedligeholde symmetrien. Når vi har bevæget os igennem en lys periode, må vi nødvendigvis begive os ind igennem en mørk periode, ligesom natten kommer efter dagen og dagen efter natten. Siden vi som børn er befindende os i lys lyksalighed er der hengået en periode, før vor fødsel, i mørk ulyksalighed og desto lysere og lettere et helt liv er, desto mørkere og mere slidsom en herkomst og en blanding af lys og slid i vort liv viser en blanding af slid og lyspunkter i dét, hvorfra vi kom. Thi ligesom bølgen er snart dal og bølgedalen snart bølgetop, er det uforanderligt usanselige bleven til to, på hinanden følgende perioder: modsætningernes sansevirkelighed.

A handwritten signature consisting of the letters 'R' and '52' in a cursive, stylized script.

